

nenda et posse iishbegi waenslase ja sg ülle meie
raiade sanud astuma, ja et Ta meid on faits-
nud, et ei olle ka surmajat nalgas egga tapjat
Eatko meie maal olnud likumas.

Keik aastad polle kül mitte wennaksed. On
Jummal meid monned head aastad ühtejärgi
taewast rohkesti önnistanud; agga olli muld-
ne wilja anni ja heinte polest mitmes paikas
kassinam. „Peame meie siis sedda head Jum-
mala käest ükspäin is wastowõtma, agga
„sedda kurja ei peaks meie mitte wastowõt-
ma?“ (Jobi ram. 2, 10.) Ning eks siis keik,
mis selle luggemisse sees wanna põlve adjust
on juttustud, sedda silma ette panne, et meie pâi-
wil wallitsusse arm ja hool, mitmesuggused
warjajad ja kergitajad seadussed, mis jo tehtud
on ja veelgi noutakse, ja innimeste enneste tar-
gem ja kassinam ellaminne, neid endisid wil-
letsusse pâiwi, Jummala abbiga árrakelawad
ennam meie peale tullemast. „Ussu siis Jumma-
lat, siis Ta tulleb sulle appi; sea ommad teed
„hâsti, ja loda Õemma peale.“ Sir. r. 2, 6.